

1700 du 14 November 1952 13

de Minister-President

Naar aanleiding van de nota van de Minister van Buitenlandse Zaken over het Nederlandse standpunt met betrekking tot het vraagstuk der Europese integratie, meen ik goed te doen twee opmerkingen te maken.

1. Op pag.8, onder punt 2 wordt erover gesproken, dat een eventuele verdere uitbreiding van de bevoegdheden van de K.S.G. (en E.D.G.) Assemblée zou kunnen bestaan in zekere legislatieve bevoegdheden. Gesteld wordt, dat er geen bezwaar tegen is de wenselijkheid hiervan in beginsel te erkennen en dat dit met name op het gebied der economische en sociale integratie gewenst kan zijn. De bedoeling hiervan is mij niet duidelijk, want het kan toch niet in de gedachtengang van de Minister van Buitenlandse Zaken liggen, dat hij in gebieden buiten de K.S.G. en E.D.G. het initiatief in handen wil leggen van een Assemblée met uitschakeling van de invloed van de Regeringen. Naar mijn gevoel is er dus een gevaar in de stelling van de Minister van Buitenlandse Zaken, aangezien deze zou impliceren, dat er verdergaande economische en sociale integratievraagstukken zijn, welke de Assemblée autonoom zou kunnen behandelen en waarover dit lichaam zou kunnen beslissen, zonder dat de invloed en de verantwoordelijkheid van de Regeringen tot uitdrukking zouden komen.

Ik zou dus de toekenning van legislatieve bevoegdheden buiten K.S.G./E.D.G. aan de Assemblée, nog niet als studieobject willen vermelden.

2. Op pag.9, tweede alinea wordt gesproken over een Senaat samenhangend met de kwestie van de unanimiteit. Dit lijkt mij in hoge mate prematuur. Zolang niet werkelijk een federatieve Europese gemeenschap tot stand is gekomen, kan naar mijn mening er van een Senaat, die de plaats zou innemen van de Raad van Ministers, geen sprake zijn.

Aan mijn mening in deze ligt dezelfde gedachte ten grondslag als onder 1 genoemd.

15 November 1952

F/2